YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
2 päivänä huhtikuuta 1998 *

Asiassa C-213/96,

jonka Uudenmaan lääninoikeus (Suomi) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen asiassa, jonka on pannut vireille

Outokumpu Oy,

ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 9, 12 ja 95 artiklan tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, H. Ragnemalm ja R. Schintgen (esittelevä tuomari) sekä tuomarit G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann ja L. Sevón,

julkisasiamies: F. G. Jacobs,
kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Outokumpu Oy, edustajanaan asianajaja Arto Kukkonen, Helsinki,

* Oikeudenkäyntikieli: suomi.

— Suomen hallitus, asiamiehenään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston osastopäällikkö, suurlähettiläs Holger Rotkirch,

— Ranskan hallitus, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston jaostopäällikkö Catherine de Salins ja saman ministeriön lähetystöneuvos Jean-Marc Belorgey,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellinen pääneuvonantaja Allan Rosas ja oikeudellisen yksikön virkamies Enrico Traversa,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Outokumpu Oy:n, Suomen hallituksen ja komission 24.6.1997 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 13.11.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Uudenmaan lääninoikeus on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 30.5.1996 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.6.1996, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä EY:n perustamissopimuksen 9, 12 ja 95 artiklan tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jonka suomalaisen Outokumpu-konsernin emoyhtiö Outokumpu Oy (jäljempänä Outokumpu) on pannut vireille Helsingin

piiritullikamarin päätöstä vastaan, jolla tämä on määrännyt veron Outokummun syyskuussa 1995 maahan tuomasta, Ruotsista peräisin olevasta sähköstä.

3 Eräiden energialähteiden valmisteverosta annetun lain (29.12.1994 annettu laki 1473/1994, jäljempänä laki 1473/1994) 1 §:n mukaan kivihiilestä, polttoturpeesta, maakaasusta, sähköstä ja mäntyöljystä on suoritettava valtiolle perusveroa ja lisäveroa. Lain 1473/1994 2 §:n 4 kohdan mukaan sähköllä tarkoitetaan tullitariffin nimikkeeseen 2716 kuuluvaa sähköenergiaa.

4 Lain 1473/1994 3 §:n mukaan tässä laissa tarkoitettujen tuotteiden valmisteverotuksen toimittamisesta ja valvonnasta huolehtii tullilaitos.

5 Lain 1473/1994 4 §:n mukaan veroa on suoritettava seuraavan, lain liitteenä olevan verotaulukon mukaan:

Tuote	Tuote-ryhmä	Perusvero	Lisävero
Kivihiili, kivihiilibriketit, kivihiilestä valmistetut kiinteät polttoaineet; ruskohiili	1	—	116,1 mk/ton
Polttoturve	2	—	3,5 mk/MWh
Maakaasu, kaasumainen	3	—	11,2 p/nm^3*
Sähköenergia			
— ydinvoimalla tuotettu	4	1,5 p/kWh	0,9 p/kWh
— esivoimalla tuotettu	5	—	0,4 p/kWh
— maahan tuotu	6	1,3 p/kWh	0,9 p/kWh
Mäntyöljy	7	18,55 p/kg	—

* Maakaasusta 1.1.1995—31.12.1997 välisenä aikana suoritettavaa veroa alennetaan 50 prosentilla.

6 Lain 1473/1994 14 §:n 1 momentin mukaan sähkön valmisteveroa on velvollinen suorittamaan:

1) se, joka Suomessa tuottaa ydin- tai vesivoimalla sähköä;

2) se, joka ansiotoiminnassaan vastaanottaa yhteisöstä tai tuo sen ulkopuolelta sähköä.

7 Veroa ei kuitenkaan ole suoritettava sähköenergiasta, joka tuotetaan alle kahden megavolttiampeerin tehoisessa generaattorissa (lain 1473/1994 14 §:n 2 momentti).

8 Verotonta on myös:

— sähkön tuotannossa käytetty polttoturve, mikäli polttoturpeen käyttö on enintään 25 000 megawattituntia kalenterivuodessa (7 §);

— Suomessa ydin- tai vesivoimalla tuotettu sähkö, jonka sähkön tuottaja itse vie yhteisön ulkopuolelle tai toimittaa muualle yhteisön alueelle kuin Suomessa kulutettavaksi (16 §).

9 Asiakirja-aineistosta ilmenee myös, että tietyillä teollisuuden jäteaineilla tuotettu sähkö ei kuulu lain 1473/1994 soveltamisalaan.

10 Lain 1473/1994 17 §:n mukaan sen, joka on 14 §:n 1 momentin 2 kohdan nojalla velvollinen suorittamaan veroa, on noudatettava sitä, mitä valmisteverotuslaissa (1469/1994) säädetään.

11 Suomen eduskunnalle annetusta hallituksen esityksestä ilmenee, että kivihiilen, sähkön, maakaasun, jyrsinpolttoturpeen, palaturpeen ja raakamäntyöljyn verottamista perusteltiin ympäristöperusteisilla syillä. Sähköntuonnin kokonaisvero on laskettu siten, että se vastaa Suomessa tuotetun sähkön keskimääräistä verosisältöä, mutta siinä ei ole kuitenkaan otettu huomioon polttoturpeen ja maakaasun veronalennuksia.

12 Laki 1473/1994 tuli voimaan 1.1.1995.

13 Outokumpu on 1.11.1995 alkaen tuonut maahan Ruotsista peräisin olevaa sähköä ruotsalaisen yhtiön Vattenfall AB:n kanssa tekemänsä sopimuksen nojalla.

14 Ensimmäiset toimitukset, jotka olivat koetoimituksia, suoritettiin 18.9.—9.10.1995. Koetoimituksen osalta Outokumpu teki 17.10.1995 syyskuuta 1995 koskevan veroilmoituksen piiritullikamarille. Veroilmoituksen saatekirjeessä Outokumpu ilmoitti käsityksenään, että sähkön valmisteveron kantaminen näistä maahantuonneista on vastoin EY:n perustamissopimuksen 12 ja 13 artiklaa ja että veroa ei tämän vuoksi tulisi määrätä.

15 Piiritullikamari määräsi 23.10.1995 lain 1473/1994 4 §:n perusteella Outokummun maksettavaksi sähköveroa 1,3 p/kWh + 0, 9 p/kWh sen mukaisesti, mitä verotaulukossa määrätään tuontisähkön osalta.

16 Outokumpu valitti Helsingin piiritullikamarin päätöksestä muutoksenhakutuomioistuimeen vaatien päätöksen kumoamista sillä perusteella, että sähkön valmistevero on EY:n perustamissopimuksen 9 ja 12 artiklassa kielletty vaikutukseltaan tullia vastaava maksu. Outokumpu väitti toissijaisesti, että vero on perustamissopimuksen 95 artiklassa tarkoitettu syrjivä vero, ja vaati veron määrän alentamista siten, että se vastaa alinta Suomessa tuotetusta sähköstä kannettavaa määrää eli 0 p/kWh, toisin sanoen verosta vapautetusta sähköstä tai lain soveltamisalan ulkopuolelle jäävästä sähköstä kannettavaa veroa.

17 Kansallinen tuomioistuin katsoi, että sen käsiteltävänä olevan asian ratkaisu riippuu perustamissopimuksen 9, 12 ja 95 artiklan tulkinnasta, joten se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"Suomen kansallisen energiaverotusta koskevan lainsäädännön mukaan Suomessa kannetaan täällä tuotetusta sähköenergiasta sähkön valmisteveroa, jonka määrä riippuu sähkön tuotantotavasta. Ydinvoimalla tuotetusta sähköstä kannetaan valmisteverona perusveroa 1,5 p/kWh ja lisäveroa 0,9 p/kWh. Vesivoimalla tuotetusta sähköstä kannetaan valmisteverona ainoastaan lisäveroa 0,4 p/kWh. Muulla tavalla, esimerkiksi kivihiilellä, tuotetusta sähköstä kannetaan valmistevero sähkön tuotantoon käytettävien tuotantopanosten määrän perusteella. Eräillä tavoilla, esimerkiksi alle kahden megavolttiampeerin tehoisessa generaattorissa tuotetusta sähköenergiasta ei kanneta lainkaan valmisteveroa. Maahan tuodusta sähköstä kannetaan sähkön tuottamistavasta riippumatta valmisteverona perusveroa 1,3 p/kWh ja lisäveroa 0,9 p/kWh. Sähkön valmistevero määrätään siten tuontisähkön osalta erilaisella perusteella kuin kotimaassa tuotetun sähkön osalta. Energian tuotantotavan perusteella määrättyjen valmisteverojen kantamista on lain esitöissä perusteltu ympäristöperusteisilla syillä. Tuontisähköstä kannettavan veron määrä ei kuitenkaan määräydy sähkön tuotantotavan perusteella. Tuontisähköstä kannettava valmistevero on korkeampi kuin alin kotimaassa tuotetusta sähköstä kannettava valmistevero, mutta alempi kuin korkein kotimaassa tuotetusta sähköstä kannettava valmistevero. Tuontisähkön valmistevero kannetaan maahantuojalta, kun taas kotimaassa tuotetun sähkön osalta valmistevero kannetaan sähkön tuottajalta.

1) Onko edellä kuvatulla tavalla tuontisähkölle määrättävää sähkön valmisteveroa pidettävä Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 9 ja 12 artikloissa tarkoitettuna vaikutukseltaan tuontitullia vastaavana maksuna?

2) Jos kysymyksessä ei ole vaikutukseltaan tuontitullia vastaava maksu, onko edellä kuvatulla tavalla tuontisähkölle määrättävää sähkön valmisteveroa pidettävä Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 95 artiklassa tarkoitettuna, muiden jäsenvaltioiden tuotteita syrjivänä verona?"

18 Näillä kysymyksillä, joita on käsiteltävä yhdessä, kansallinen tuomioistuin kysyy yhteisöjen tuomioistuimelta, minkä luonteisena verona on perustamissopimuksen 9, 12 ja 95 artiklaan nähden pidettävä valmisteveroa, jota kannetaan kotimaassa tuotetusta sähköstä tuotantotavan mukaan porrastetuilla verokannoilla mutta maahan tuodusta sähköstä yhtenäisellä verokannalla, joka on korkeampi kuin alin kotimaassa tuotetusta sähköstä kannettava vero mutta alempi kuin korkein kotimaassa tuotetusta sähköstä kannettava vero, ja lisäksi kansallinen tuomioistuin pyytää yhteisöjen tuomioistuinta tarpeen vaatiessa ratkaisemaan sen, onko sanotunlainen vero yhteensoveltuva näiden määräysten kanssa.

19 Veron luonteen määrittämisen osalta on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (ks. erityisesti asia C-90/94, Haahr Petroleum, tuomio 17.7.1997, Kok. 1997, s. I-4085, 19 kohta) vaikutukseltaan vastaavia maksuja koskevia määräyksiä ja syrjiviä sisäisiä maksuja koskevia määräyksiä ei sovelleta päällekkäin eli sama vero tai maksu ei voi perustamissopimuksen järjestelmässä kuulua samanaikaisesti molempien käsitteiden alaan.

20 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee myös (ks. erityisesti em. asia Haahr Petroleum, tuomion 20 kohta), että tavaroille yksipuolisesti asetettu vero tai maksu, jonka perusteena on valtion rajan ylittäminen, on veron tai maksun nimikkeestä ja kantamistavasta riippumatta EY:n perustamissopimuksen 9, 12, 13 ja 16 artiklassa tarkoitettu vaikutukseltaan vastaava maksu, jos se ei ole varsinainen tulli. Tällainen vero tai maksu ei kuitenkaan ole vaikutukseltaan vastaava maksu, jos se kuuluu sellaisten sisäisten maksujen yleiseen järjestelmään, jotka kohdistuvat tuoteluokkiin järjestelmällisesti objektiivisin perustein, joita sovelletaan riippumatta näiden tuotteiden alkuperästä, missä tapauksessa kyseinen vero tai maksu kuuluu perustamissopimuksen 95 artiklan soveltamisalaan.

21 Tältä osin on ensin todettava, että sen kaltainen vero, josta on kyse kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, on osa yleistä verojärjestelmää, joka koskee paitsi sähköenergiaa sellaisenaan myös useita primäärienergialähteitä, kuten kivihiilituotteita, polttoturvetta, maakaasua ja mäntyöljyä.

22 Toiseksi on todettava, että tuontisähkö ja kotimaassa tuotettu sähkö kuuluvat saman verojärjestelmän alaisuuteen, että veron kantaa sähkön alkuperästä riippumatta sama viranomainen ja että verotusmenettelyssä noudatetaan yleistä valmisteverolainsäädäntöä.

23 Kolmanneksi on korostettava, että lukuun ottamatta kotimaista, alle kahden megavolttiampeerin tehoisessa generaattorissa tai polttoturpeesta pieninä määrinä tuotettua sähköä, vero kohdistuu sähköön riippumatta siitä, onko se alkuperältään kotimaista vai ulkomaista. Pelkästään sen perusteella, että tuontisähkön osalta verovelvollinen on sähkön tuoja ja että vero kannetaan tuonnin yhteydessä, ei tällaisessa tilanteessa voida katsoa, että vero kohdistuu kyseiseen tavaraan valtion rajan ylittämisen vuoksi.

24 Outokumpu huomauttaa kuitenkin, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan (ks. erityisesti asia 132/78, Denkavit Loire, tuomio 31.5.1979, Kok. 1979, s. 1923, 8 kohta) maahan tuotuihin tuotteisiin kohdistuva vero tai maksu kuuluu sisäisten maksujen yleiseen järjestelmään vain, jos se kohdistuu kotimaisiin tuotteisiin ja maahan tuotuihin tuotteisiin jakeluportaan samassa vaiheessa ja jos veron tai maksun määräämisen perustana oleva tapahtuma on sama molempien tuoteryhmien osalta.

25 Tältä osin on täsmennettävä, että pääasian kaltaisessa tapauksessa ei ole mitään eroa siinä, että tuontisähköä verotetaan tuontihetkellä ja kotimaassa tuotettua sähköä tuotantohetkellä, koska sähkön ominaispiirteet huomioon ottaen nämä kaksi ajankohtaa vastaavat jakeluportaan samaa vaihetta eli sitä, kun sähkö siirretään maan jakeluverkkoon (ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-149/91 ja C-150/91, Sanders Adour ja Guyomarc'h Orthez Nutrition animale, tuomio 11.6.1992, Kok. 1992, s. I-3899, 18 kohta).

26 Outokumpu väittää myös, että pääasiassa kyseessä oleva riidanalainen vero ei kohdistu maahan tuotuihin tuotteisiin ja kotimaisiin tuotteisiin samojen perusteiden

mukaisesti eikä myöskään riippumatta tuotteiden alkuperästä. Outokumpu toteaa, että kotimaassa tuotetun sähkön verokanta on eri ydinvoimalla ja vesivoimalla tapahtuvan tuotannon osalta tai kotimaassa tuotettua sähköä verotetaan vain tuotantopanosten osalta tai sitä ei veroteta lainkaan, kun taas tuontisähköä verotetaan ainoastaan lopputuotteena ja tuotantotavasta riippumatta yhtenäisellä verokannalla. Veron määräämisen peruste ja verokanta ovat siis erilaisia kotimaassa tuotetun sähkön ja tuontisähkön osalta.

27 On muistutettava yhteisöjen tuomioistuimen jo todenneen, että veroa tai maksua, joka on muodoltaan sisäinen maksu, voidaan pitää vaikutukseltaan tullia vastaavana maksuna vain, jos veron tai maksun kantamista koskevat yksityiskohtaiset soveltamissäännöt ovat sellaisia, että vero tai maksu todellisuudessa rasittaa yksinomaan maahan tuotuja tuotteita mutta ei lainkaan kotimaisia tuotteita (asia 32/80, Kortmann, tuomio 28.1.1981, Kok. 1981, s. 251, 18 kohta). Kuten nyt annettavan tuomion 23 kohdasta ilmenee, tilanne ei ole tällainen pääasiassa kyseessä olevan riidanalaisen veron osalta.

28 Yhteisöjen tuomioistuin on sitä paitsi jo katsonut, että se, että tavaroiden alkuperä ratkaisee kannettavan veron tai maksun suuruuden, ei voi aiheuttaa veron tai maksun jäämistä perustamissopimuksen 95 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle (em. asia Haahr Petroleum, tuomion 25 kohta).

29 Näin ollen on katsottava, että sen kaltainen valmistevero, josta on kyse pääasiassa, on perustamissopimuksen 95 artiklassa tarkoitettu sisäinen maksu eikä perustamissopimuksen 9 ja 12 artiklassa tarkoitettu tullia vaikutukseltaan vastaava maksu.

30 Siltä osin kuin on kyse tällaisen veron yhteensoveltuvuudesta perustamissopimuksen 95 artiklan kanssa, on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön oikeudessa ei sen nykyisessä kehitysvaiheessa rajoiteta jäsenvaltioiden vapautta säätää joidenkin tuotteiden osalta porrastettua verojärjestelmää objektiivisten perusteiden mukaisesti, joita ovat esimerkiksi käytettyjen raaka-aineiden laatu tai käytetyt valmistusmenetelmät, vaikka nämä tuotteet olisivat perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetulla tavalla samanlaisia.

Tällainen porrastaminen on kuitenkin yhteisön oikeuden mukaista ainoastaan, jos sillä tavoitellaan päämääriä, jotka myös ovat perustamissopimuksen ja johdetun oikeuden vaatimusten mukaisia, ja jos porrastamisen toteutus on sellainen, että sillä voidaan välttää kaikenlainen muista jäsenvaltioista tapahtuvan tuonnin suora tai välillinen syrjintä tai kilpailevan kotimaisen tuotannon suojeleminen.

31 Perustamissopimuksen 95 artikla ei siis estä sitä, että sähköstä kannettavan sisäisen veron verokanta riippuu sähkön tuotantotavasta ja sen tuotannossa käytetyistä raaka-aineista, sikäli kuin tämä porrastaminen perustuu ympäristöperusteisiin syihin, kuten kansallisen tuomioistuimen esittämien ennakkoratkaisukysymysten sanamuodosta ilmenee.

32 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on todennut asiassa 302/86, komissio vastaan Tanska, 20.9.1988 antamassaan tuomiossa (Kok. 1988, s. 4607, 8 kohta), ympäristönsuojelu on yksi yhteisön olennaisista tavoitteista. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen tultua voimaan yhteisön päämääränä on muun muassa edistää ympäristöä arvossa pitävää kestävää kasvua, joka ei edistä rahan arvon alenemista (EY:n perustamissopimuksen 2 artikla), ja yhteisön toimintaan sisältyy ympäristöpolitiikka (EY:n perustamissopimuksen 3 artiklan k alakohta).

33 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 58 kohdassa, erityisesti sähköenergian tuotantomenetelmien yhteensopivuus ympäristön kanssa on lisäksi tärkeä tavoite yhteisön energiapolitiikassa.

34 Siitä, onko pääasiassa kyseessä olevalle verojärjestelmälle tunnusomainen porrastaminen yhteensoveltuvaa perustamissopimuksen 95 artiklassa olevan syrjintäkiellon kanssa, on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan 95 artiklaa rikotaan, jos maahan tuodusta tuotteesta kannettava vero tai maksu ja samanlaisesta kotimaisesta tuotteesta kannettava vero tai maksu lasketaan eri tavalla ja erilaisten yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti niin, että maahan tuotuun tuotteeseen,

vaikka vain joissakin tapauksissa, kohdistuu suurempi vero tai maksu (ks. erityisesti asia C-152/89, komissio v. Luxemburg, tuomio 26.6.1991, Kok. 1991, s. I-3141, 20 kohta).

35 Tällainen tilanne on olemassa silloin, kun pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa porrastetussa verojärjestelmässä tuontisähköstä, jota jaetaan maan sähköverkon kautta, kannetaan sen tuotantotavasta riippumatta sellainen yhtenäinen vero, joka ylittää maan sähköverkon kautta jaettavasta kotimaassa tuotetusta sähköstä kannettavan alimman veron.

36 Sillä, että kotimaassa tuotettua sähköä joissakin tapauksissa verotetaan ankarammin kuin tuontisähköä, ei ole tässä yhteydessä mitään merkitystä, koska tutkittaessa, onko kyseinen järjestelmä yhteensoveltuva perustamissopimuksen 95 artiklan kanssa, tuontisähköön kohdistuvaa veroa on verrattava kotimaassa tuotettuun sähköön kohdistuvaan alimpaan verorasitukseen (ks. vastaavasti em. asia komissio v. Luxemburg, tuomion 21 ja 22 kohta).

37 Suomen hallitus väittää, että kotimaassa tuotettuun sähköön sovellettavia porrastettuja verokantoja ei voida soveltaa tuontisähköön sähkön ominaispiirteiden vuoksi, sillä sähkön alkuperää eikä niin muodoin tuotantotapaakaan voida selvittää, kun sähkö on siirretty jakeluverkkoon. Suomen hallitus väittää, että tällaisessa tilanteessa ainoa johdonmukainen tapa käsitellä tuontisähköä tasapuolisesti on soveltaa siihen yhtenäistä verokantaa, joka on laskettu niin, että se vastaa kotimaassa tuotettuun sähköön kohdistuvan veron keskiarvoa.

38 Tältä osin on muistutettava yhteisöjen tuomioistuimen jo korostaneen, että käytännön vaikeuksilla ei voida perustella sitä, että muista jäsenvaltioista peräisin oleviin tuotteisiin sovelletaan syrjivää sisäistä veroa tai maksua (ks. erityisesti asia C-375/95, komissio v. Kreikka, tuomio 23.10.1997, Kok. 1997, s. I-5981, 47 kohta).

39 Vaikka on totta, että tuontisähkön tuotantotavan ja niin muodoin sen tuotannossa käytetyn primäärienergialähteen tarkka selvittäminen voi sähkön ominaispiirteiden vuoksi osoittautua äärimmäisen vaikeaksi, on todettava, että pääasiassa kyseessä olevassa Suomen lainsäädännössä ei edes säädetä mahdollisuutta, että tuoja voisi todistaa, että sen maahan tuoma sähkö on tuotettu tietyllä tuotantotavalla, jolloin sähköön voitaisiin soveltaa samalla tuotantotavalla tuotetun kotimaisen sähkön verokantaa.

40 On lisäksi muistutettava yhteisöjen tuomioistuimen jo katsoneen, että vaikka perustamissopimuksen 95 artikla ei periaatteessa velvoita jäsenvaltioita poistamaan niitä objektiivisesti perusteltuja porrastuksia, joita kansallisessa lainsäädännössä on tehty kotimaisista tuotteista kannettavissa sisäisissä veroissa tai maksuissa, tämä ei pidä paikkaansa silloin, kun tällainen erojen poistaminen on ainoa tapa, jolla voidaan välttää maahan tuotujen tuotteiden suora tai välillinen syrjintä (asia 21/79, komissio v. Italia, tuomio 8.1.1980, Kok. 1980, s. 1, 16 kohta).

41 Edellä olevat seikat huomioon ottaen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäinen kohdan vastaisena on pidettävä sitä, että kansalliseen energialähteiden verojärjestelmään kuuluvaa valmisteveroa kannetaan kotimaassa tuotetusta sähköstä sen tuotantotavan mukaan porrastetuilla verokannoilla mutta maahan tuodusta sähköstä sen tuotantotavasta riippumatta yhtenäisellä verokannalla, joka kylläkin on alempi kuin korkein kotimaassa tuotettuun sähköön sovellettava verokanta mutta joka joissakin tapauksissa johtaa siihen, että maahan tuotuun sähköön kohdistuu suurempi vero.

Oikeudenkäyntikulut

42 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Suomen ja Ranskan hallituksille ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Uudenmaan lääninoikeuden 30.5.1996 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäinen kohdan vastaisena on pidettävä sitä, että kansalliseen energialähteiden verojärjestelmään kuuluvaa valmisteveroa kannetaan kotimaassa tuotetusta sähköstä sen tuotantotavan mukaan porrastetuilla verokannoilla mutta maahan tuodusta sähköstä sen tuotantotavasta riippumatta yhtenäisellä verokannalla, joka kylläkin on alempi kuin korkein kotimaassa tuotettuun sähköön sovellettava verokanta mutta joka joissakin tapauksissa johtaa siihen, että maahan tuotuun sähköön kohdistuu suurempi vero.

Rodríguez Iglesias Gulmann Ragnemalm Schintgen

Mancini Moitinho de Almeida Kapteyn Murray

Edward Puissochet Hirsch Jann Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 2 päivänä huhtikuuta 1998.

R. Grass

kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias

presidentti